

Starptautiskais teātra festivāls

Homo Alibi: recycled

2012. gada 28. augustā – 1. septembrī Tabakas fabrikā Rīgā, Miera ielā 58

Kā liecina nosaukums, septītais Starptautiskais teātra festivāls "Homo Alibi" ir veltīts otrreizējās pārstrādes fenomenam mākslā, aptverot ne tikai lietu, bet arī ideju, tekstu, faktu un pat personīgās pieredzes otrreizēju pārstrādi. Šogad festivāls notiek grandiozajā Tabakas fabrikā un piedāvā viesizrāžu programmu, trīs pirmizrādes, instalācijas, darbnīcas un starptautisku simpoziju, aicinot apzināties ikviena atbildību daudzveidīgas un humānas pasaules priekšā.

As the title suggests, the 7th edition of the International Theatre festival "Homo Alibi" is dedicated to the notion of recycling in arts, bringing attention to both material and immaterial forms of reusing and recycling. During five days we take over the grand building of the former Tobacco factory and invite to a programme of performances by international and local artists, several durational installations, workshops and a three day symposium on alternative scenarios in art, ecology and economy.

Foto: Pierre Bonacci

Foto: Pierre Bonacci

ALEKSIS. GRIEĶU TRAGĒDIJA

ALEXIS. A GREEK TRAGEDY

Motus (Rimini)

28/08 19:00

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera iela 58

1h10 / Itāļu valodā ar latviešu un angļu titriem / In Italian with English and Latvian surtitles

Ls 10 / Ls 7 (skolēniem, studentiem, pensionāriem / pupils, students, pensioners)
Pirmizrāde / Premiere in 2010

Autori Enriko Kasagrande, Daniela Nikolo / **Authors** Enrico Casagrande, Daniela Nicolò

Aktieri Silvija Kalderoni, Vladimirs Aleksičs, Benno Steinegers, Aleksija Sarantopolu / **Performers** Silvia Calderoni, Vladimir Alekxic, Benno Steinegger, Alexia Sarantopoulou

Dramaturģija Daniela Nikolo / **Dramaturgy** Daniela Nicolò

Video montāža Enriko Kasagrande / **Video editing** Enrico Casagrande

Skaņa Andrea Komandini / **Sound** Andrea Comandini

Mūzika / **Music** Pyrovolismos sto prosopo by The Boy

Tehniskā direktore Valērija Foti / **Technical director** Valeria Foti

Producēti / **Production** Motus, ERT Emilia Romagna Teatro Fondazione, Espace Malraux – Scène Nationale de Chambéry et de la Savoie – CARTA BIANCA, Alcotra coopération France Italie, Théâtre National de Bretagne /Rennes, Festival delle Colline Torinesi

Atbalstītāji / **With the support of** Rimini Provincial Administration, Emilia-Romagna Regional Administration, Ministry of Cultural Heritage and Activity

www.motusonline.com

Foto: Valentina Bianchi

2008. gada decembrī, kad policists Atēnās nošāva 15 gadus veco Aleksandru Grigoropulosu, “Motus” mākslinieki vadīja radošo darbnīcu jauniešiem no nelabvēlīgām ģimenēm. Gan grieķu puikas Alekša, gan darbnīcas dalībnieku likteņi viņos raisīja asociācijas ar Sofokla traģēdijas “Antigone” varoni Polineiku. Arī viņu pameta nomirt uz ielas. Grieķiju pārņēma protestu vilnis. Lai nosodītu varas visatļautību, šoreiz ielās izgāja visi, ne tikai tradicionāli aktīvie. Šis notikums dziļi saviļņoja itāļu māksliniekus, un viņi devās uz Atēnām, lai vāktu materiālu jaunajai izrādei – veltījumam Aleksim un visiem mūsdienu pasaules Polineikiem. Izrādē rodamā Sofokla traģiskā poēzija, fakti par Alekša bezjēdzīgo nāvi, intervijas ar aculieciniekiem, grafiti projekcijas un ielu kultūras references zīmē mutuļojošu laikmetīgās Eiropas portretu un pilda izrādi ar trauksmainu enerģiju, kas spējīga izsaukt dumpi.

“Motus” uzdrošinās riskēt un aicina iesaistīties ikvienam, lai mainītu pasaules kārtību. Viņu māksla ir politiska, un es vēlos to salīdzināt ar Brehta teātri, ko viņš radīja, būdams izraidīts no nacistiskās Vācijas, ar Vaclava Havela

rakstīto komunistiskajā Čehoslovākijā, ar Atola Fugarda daiļradi apartheida plosītajā Āfrikā. Tas ir teātris, kas var rosināt pārmaiņas visplašākajā sabiedrībā”, tā par izrādi šigada janvārī rakstīja Karola Rokamora, *Broad Street Review*.

Teātra kolektīvu “Motus” 1991. gadā izveidoja režisors Enriko Kasagrande un dramaturģe Daniela Nikolo, pirms vairākiem gadiem viņiem pievienojās aktrise Silvija Kalderoni, kas spēcīgi ietekmēja gan izrāžu saturu, gan kompānijas identitāti. “Motus” projekti, kuros integrēts teātris, dejas, video, vizuālā māksla un dzeja, vienmēr asi reaģē uz apkārt notiekošo, izgaismojot mūsdienu pasaules pretrunas. Šie mākslinieki drosmīgi šķērso robežas zemju, laikmetu un disciplīnu starpā, bet mākslas norobežošanās no sabiedrības viņiem ir nepieņemama. “Aleksis. Grieķu traģēdija” noslēdz vērienīgo projektu “Syrma Antigones” (2008–2010), laikmetīgu traģēdijas “Antigone” versiju, kurā Antigones gars kļūst par simbolu modernās sabiedrības protestam pret liekulīgo, korumpēto un patvaļīgo varas institūciju.

In 2008, 15-year-old Greek boy Alexandros Grigoropoulos became an icon of youthful rebellion after he was shot by a policeman – triggering an unprecedented storm of protests against the corrupted political system in Greece. In their continued search for a modern Antigone in present-day resistance, “Motus” emerges with this documentary theatre piece of uncompromising theatricality. The tragic poetry of Sophocles has been channelled through Brecht, distilled into a few hard hitting phrases and grafted onto an effervescent portrait of the contemporary European political context. Frenetic choreography, references to street culture and scarlet lighting energize this performance of pressing urgency.

“Motus” was founded in 1991 by director Enrico Casagrande and playwright Daniela Nicolò. Their projects, a combination of video, installations, theatre, poetry and dance have always reacted to everyday facts, highlighting and reflecting upon contradictions of the contemporary world. For them there are no borders between countries or eras or disciplines, no separation of art from involvement in society. “Alexis. A Greek Tragedy” is a part of the project “Syrma Antigones”, created between 2008 and 2010, a contemporary reflection of the spirit of Antigone, a symbol of integrity and of the revolt in contemporary societies against uncaring or corrupt authorities.

Foto: Luc Depiret

Foto: Luc Depiret

Viena no šobrīd izcilākajām dejojām Lisbete Gruveza solo izrādē "Kļūs sliktāk, sliktāk un sliktāk, mans draugs!" kustībā pauzē ekstātiskas sludināšanas radītu transu.

Runa var kļūt par varenu ieroci. Gadsimtiem tā ir aizrāvusi masas, mudinot darīt labu, bet vēl biežāk – ļaunu. Runu dēļ ir sākušās revolūcijas un kari. Tāds ir vārdu spēks. Nereti tas ne tikai saviļņo klausītājus, bet noved transā arī pašus runātājus, kas pazaudē sevi vārdu straumē un to izraisītā apsēstībā. Vārdu ietekme bieži vien ir tieši atkarīga no ekstāzes, ko izjūt pats runātājs. Lisbete Gruveza šajā izrādē izdejo ultrakonservatīvā amerikāņu tele-evaņģēlista Džimija Svagarta runas fragmentus. Sākotnēji runas plūdums ir draudzīgs un samierinošs, bet pakāpeniski, līdz ar runātāja uzmācīgo vēlmi pārliecināt, tā atklāj savu isto, vardarbīgo seju. Svagarta balss un Gruvezas dejas izvērsas draudīgā duelī, un vairs nav skaidrs, kurš ar kuru manipulē. Lisbete Gruveza dejo ar ārkārtēju apvaldītu spēku un skatuvisku harizmu, kas iedarbojas uz skatītāju fizisku izjūtu līmenī.

Pārsteidzoši, ka šī izrādē, kas ir tik precīza, patiesībā ir improvizācija un saspēle – kustības nav iestudētas un skaņu partitūra tiek mikšēta turpat uz vietas. Paši autori saka, ka šādu pieeju aizguvuši no performances – izrādē ir pierakstīta, bet to spēlēt drīkst tikai vienu reizi, lai saglabātu spontanitāti un pirmreizīgumu.

"Voetvolk" ir flāmu dejojājas Lisbetes Gruvezas un komponista Mārtena van Kauenberges 2007. gadā izveidota apvienība. Lisbete Gruveza ir ieguvusi klasiskās dejas izglītību, pēc tam studējusi laikmetīgo deju

atztajā P.A.R.T.S dejas skolā Briselē. Savu profesionālo karjeru dejojāja sāka kompānijā "Ultima Vez", ir sadarbojusies ar tādām laikmetīgās dejas un teātra personībām kā Sidi Larbi Čerkavi, "Les Ballet C de la B", Iztoks Kovačs un Jans Lauverss, "Needcompany". Lisbete Gruveza ir piedalījusies arī vairākās spēlfilmās un 2008. gadā tika nominēta labākās flāmu aktrises balvai. Kopš 1999. gada viņa regulāri strādā ar vienu no mūsdienu mākslas leģendām, neremdināmo un radikālo Janu Fabru, kurš 2004. gadā veltīja viņai solo izrādi. Šobrīd Lisbete Gruveza un Mārtena van Kauenberge rezidē Jana Fabra kompānijas "Trobelyn/Laboratorium" paspārnē.

Mārtena van Kauenberge savulaik pameta džeza studijas Antverpenē, lai kā mūziķis un izpildītājs pievienotos Janam Fabram. Viņš ir sarakstījis mūziku vairākām Fabra izrādēm un bieži tiek aicināts radīt skaņu celiņu citu autoru laikmetīgās dejas izrādēm. Viņš ir spēlējis rokgrupā "Babyjohn", ar kuru kopā izdoti divi ierakstu albumi.

Mārtena un Lisbete nodibināja "Voetvolk", lai veidotu paši savus, neatkarīgus dejas projektus. Kompānijas nosaukums flāmu valodā nozīmē kareivjus, kas kaujās iet pirmajās rindās, un tas precīzi raksturo abu mākslinieku attieksmi un intensitāti, ar kādu viņi spēlē katru izrādi.

"Kļūs sliktāk, sliktāk un sliktāk, mans draugs!" ir kompānijas piektais darbs, ar kuru viņi aktīvi ceļo viesizrādēs visā pasaulē, savukārt Beļģijā tas ir iekļauts sezonas desmit labāko flāmu izrāžu skaitā.

A speech can be a mighty weapon. Throughout the centuries it has enthused countless masses and galvanized them into action, for better or for worse. The power of a speech often depends on the trance of the speaker.

In "It's going to get worse and worse and worse, my friend" Lisbeth Gruwez dances the trance of that ecstatic speechifying. In the process, she takes advantage of fragments from a speech by the ultraconservative American televangelist Jimmy Swaggart. Initially the parlance is friendly and pacifying, but from his compulsive desire to persuade transpires growing despair. Eventually it exposes its deepest nature: violence.

"Voetvolk" is a dance / performance group founded around dancer / choreographer Lisbeth Gruwez and composer / musician Maarten Van Cauwenberghe in 2007. Lisbeth Gruwez received classical training and later studied contemporary dance in PARTS. She started her professional career with "Ultima Vez" and has also worked with Iztok Kovac, Jan Lauwers, "Needcompany", Sidi Larbi Cherkaoui, "Les Ballet C de la B". She has also played in several films and was nominated for Best Female Actress at the Flemish Film Awards in 2008. Since 1999 Lisbeth Gruwez collaborates with Jan Fabre, who in 2004 made a solo performance for

KĻŪS SLIKTĀK, SLIKTĀK UN SLIKTĀK, MANS DRAUGS

Lisbete Gruveza / Voetvolk (Antverpene)

IT'S GOING TO GET WORSE AND WORSE AND WORSE, MY FRIEND!

Lisbeth Gruwez / Voetvolk (Antwerp)

31/08, 1/09 19:00

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera ielā 58

50 min / Bez teksta / No text

Ls 7 / Ls 5 (skolēniem, studentiem un pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Pirmizrāde / Premiere in 2011

Horeogrāfija un dejas Lisbete Gruveza / **Choreography and dance** Lisbeth Gruwez
Skaņas dizains Mārtena van Kauenberge / **Sounddesign** Maarten Van Cauwenberghe
Stils Veronika Brankiņjo / **Styling** Veronique Branquinho
Gaismu mākslinieks Harijs Kols / **Lightdesign** Harry Cole
Gaismu mākslinieka asistene Karoline Matjē / **Light Assistance** Caroline Mathieu
Producents / Production Voetvolk vzw
Līdzproducenti / Coproduction Grand Theater Groningen, Trobelyn / Jan Fabre, Theater im Pumpenhaus, AndWhatBeside(s)Death

www.voetvolk.be

her. At the moment Maarten Van Cauwenberghe and Lisbeth Gruwez are artists in residency at the "Trobelyn / Laboratorium" of Jan Fabre.

Maarten Van Cauwenberghe left Jazzstudio in Antwerp to join Jan Fabre as musician and performer. He has composed music for several works of Fabre and also for dance performances of other choreographers. They founded "Voetvolk" together with Lisbeth in order to produce their own dance performances based on the conviction that "dancing as a method is no longer sufficient as the sole ingredient of a relevant creation. Contemporary dance cannot be separated anymore from the realm of performance. It's our

believe that to achieve what needs to be said one has to allow all aspects of physicality into the equation."

"It's going to get worse and worse and worse, my friend" is the fifth production by Lisbeth Gruwez / "Voetvolk", which has been selected among ten best Flemish performances of the last season and is currently actively touring all over the world.

Foto: Rachel Cherry

DARBAGALDS

Keita Makintoša (Brisele)

WORKTABLE

Kate McIntosh (Brussels)

28/08–01/09 17:00–21:00

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera iela 58

Bez teksta / No text

Ls 2 / Ls 1 (skolēniem, studentiem, pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Bīletes nopērkamas tikai pie ieejas / Tickets available only on the spot

Ieeja pa vienam ik pēc 15–20 minūtēm / Entrance for one person at a time every

15–20 min

Pirmizrāde / Premiere in 2011

Koncepcija un realizācija Keita Makintoša / Idea and realisation Kate McIntosh

www.spinspin.be

Foto: Kate McIntosh

“Darbagalds” ir instalācija, kas, izvietota četrās istabās, top un mainās visu festivāla laiku. Skatītājs var pieteikties apmeklējumam jebkurā laikā no 17:00 līdz 21:00 un piedalīties instalācijas tapšanā, cik ilgi vēlas. Pirms došanās pirmajā istabā, apmeklētājs saņem norādes, darbarikus un drošības instrukcijas, lai viņa rīcībā būtu visi nepieciešamie instrumenti priekšmetu izjaukšanai un otrreizējai pārstrādei. Nāciet un ķerieties pie darba!

“Darbagalds” ikvienam kļūst par ļoti spēcīgu individuālu pieredzi, jo atklāj līdzās mītošo ārdošo un radošo potenciālu. Keita Makintoša par projektu raksta: “Darbagalds” ir instalācija ar piedalīšanos, kurā visas darbības veic skatītāji. Es gan viņus saucu par apmeklētājiem, jo šinī darbā nav skatīšanās funkcijas. “Darbagalds” ir izteikti procesuāls notikums, kas

iekļauj norādes, izvēles un darbības ar acīmredzami simetrisku struktūru. Par spīti formālajai vienkāršībai, apmeklētāju atsauksmes liecina par dažādiem līdzdalības līmeņiem un ļoti daudzveidīgu pieredzi”. Instalācija paredzēta visplašākajam apmeklētāju lokam, arī bērniem.

Skatītāji pēc “Darbagalda” apmeklējuma:

– “Apsverot, ko darīt ar priedes čiekuru, man bija jādama par to, cik sarežģīts ir viss pašsaprotamais. Pirmā totālās destrukcijas akta laikā mani pamodās skaļa, spēcīga, pat naidīga enerģija un klusa skrupuloza apsēstība.”

– “Mani līdz asarām aizkustināja pūliņi reanimēt to tenisa raketī. Tās bija neaizmirstams mirklis, jo visa mana būtība koncentrējās, lai kaut ko mainītu, darītu labāku, radītu, atjaunotu...”

“Worktable” is a live installation and takes place in a series of rooms - as a visitor you must sign in to enter, and can stay as long as you like. Once inside you will be given instructions, equipment and safety goggles so you can get to work – it’s up to you to decide how things fall apart, and how they come back together. Sign in and get to work!

“Worktable” is a participatory installation, in that all the main actions of the piece are carried out by the ‘audience’ (rather than to be called ‘visitors’ because there is no spectatorial role in the piece) in response to a score of verbal or written instructions, placed through a series of rooms. Clearly processual in nature “Worktable” comprises a series of instructions, choices and actions whose structure has an obvious symmetry. Despite this simplicity of form, the feedback

from visitors indicates a layering of involvement and a complexity of experience within the open space of reflection that the piece provides.

What people say after taking part in “Worktable”:

– “Sitting in front of that pinecone it was nice to be reminded of the intricacy and complexity of something you think you know so well. Funny also how the first act of total destruction can invite both a loud, forceful, almost angry energy, as well as a quiet, meticulous obsessiveness.”

– “I was moved, almost tearful as I sat fixing a tennis racket. A brief moment to focus, to change something, to make it better, create and renew.”

KAUT ARĪ MĒS TO NESASNIEDZĀM

Tims Etčels (Šefīlda), Keita Makintoša (Brisele)

ALTHOUGH WE FELL SHORT

Tim Etchells (Sheffield), Kate McIntosh (Brussels)

29/08, 30/08 20:00

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera iela 58

1h / Angļu valodā ar latviešu titriem / In English with Latvian surtitles

Ls 7 / Ls 5 (skolēniem, studentiem, pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Pirmizrāde / Premiere in 2011

Autors un režisors Tims Etčels / **Writer and director** Tim Etchells

Aktrise Keita Makintoša / **Performer** Kate McIntosh

Gaismas Naidžels Edvards / **Light design** Nigel Edwards

Producers / Production Forced Entertainment

Pasūtītājs / Commissioned by Kaaitheater, Siemens Stiftung

www.forcedentertainment.com

www.timetchells.com

“Ceļš, kas mums priekšā, būs pārāk garš. Kalns būs pārāk stāvs, bet galamērķis – pārāk tāls. Visticamāk, mēs tur nenokļūsim ne pēc gada, ne desmit, ne pēc gadsimta. Es būšu ar jums atklāta. Es nekad neesmu bijusi tik pārliecināta kā šovakar, ka mēs nekad nesasniesim mūsu mērķi!”

Rakstnieka un režisora Tima Etčelsa izrāde-runā, kas veltīta performances māksliniecei Keitai Makintošai, sastāv no vēsturisku un mūsdienu politiķu runu fragmentiem priekšvēlēšanu kampaņās, demisijas brīžos, krīzes situācijās, partiju kongresos, manifestācijās un citur. Izrādē šie Hruščova, Obamas, Makkeina, Tečeres, Blēra un daudzu citu reiz pateiktie vārdi vai teikumi pārtop dialogos, tiek apvienoti vienotā vēstījumā, mainīti vietām vai ievietoti gluži jaunā kontekstā. Viedokļu saskaņotība mijas ar pretrunām, līdz atkal nonāk harmonijā. Izrāde ir komiska un problemātiska, tā atklāj pazīstamās politiskās retorikas stratēģijas un lingvistiskās pretrunas.

“Ir divi iemesli, kādēļ šī izrāde, kas formas ziņā veidota kā tipiska publiska uzstāšanās, ne mirki nekļūst garlaicīga. Tas ir veids, kā uzrakstīts / konstruēts

teksts un veids, kā Keita Makintoša to norunā. Harizmātiski un pilnībā kontrolējot katru balss niansi, katru vārdu un katru kustību. Smieklīgi, gudri un satraucoši”, par izrādi raksta Hanss Martens Posts, *Utopia Parkway*.

Tims Etčels ir ietekmīgās britu eksperimentālā teātra kompānijas “Forced Entertainment” dibinātājs un mākslinieciskais līderis. Līdztekus darbam ar “Forced Entertainment” Etčels veido izrādes dažādiem māksliniekiem un medijiem, raksta par performanci un laikmetīgo kultūru, ir publicējis četras grāmatas.

Keita Makintoša strādā ar teātri, performanci un video. Jaunzēlandiešu māksliniece, kas ir apguvusi laikmetīgo deju, kopš 2000. gada dzīvo un strādā Briselē. Pēdējo gadu darbi ietver divas solo izrādes un vairākus grupas darbus. Keita Makintoša ir beļģu performances kolektīva un *punk* grupas “Poni” un pašu mākslinieku veidotās un vadītās menedžmenta apvienības SPIN dibinātāja. Mākslinieces izrādēm raksturīgs humors, zinātkāre un liela ticība personības spēkam uz skatuves.

“The road ahead will be too long and our climb will be too steep and our destination will be too far away. We probably will not get there in one year or in a decade or even in a century, and in fact to be frank I have never been more certain than I am tonight that we will not reach our destination at all.”

“Forced Entertainment’s” artistic director Tim Etchells has created a new work for the performance artist Kate McIntosh, woven from the ruins and fragments of a variety of speeches. Material from a range of cotemporary and historical political campaigns, party congresses, debates, resignations and revolutionary tracts find their way into unexpected dialogues and collisions of work. Sense itself becomes strained and stretched, constantly cohering, dissolving and then momentarily re-cohering as the declarations twist and turn. “Although We Fell Short” is comical and unsettling, subjecting the familiar rhetorical strategies of political speeches to a test of their linguistic breaking-point.

Tim Etchells is best known for his work as artistic director and writer of the performance ensemble “Forced Entertainment”, one of the UK’s most respected and groundbreaking experimental theatre companies. He has also created diverse projects of his own in a variety of media including sms, video and installation. Etchells has written widely about performance and contemporary culture, and has published four books.

Kate McIntosh is an artist working in theatre, performance and video. From New Zealand and originally trained in dance, she has been performing internationally since 1995. Since 2000 Kate has been based in Brussels, where she directs her own work - in recent years this has included several solos and group performances. Kate is a founding member of the Belgian performance collective and punkrock band “Poni” and the artist-run production and research platform SPIN. Kate works with humour, curiosity and a strong belief in the individual on stage.

Foto: Reinout Hel

SPRINGVILLE

Mīta Varlopa (Brisele) / Miet Warlop (Brussels)

01/09 20:00

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera iela 58

50 min / Bez teksta / No text

Ls 10/Ls 7 (skolēniem, studentiem, pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Pirmizrāde / Premiere in 2009

Ideja Mīta Varlopa / **Concept** Miet Warlop

Scenogrāfija Mīta Varlopa, Sofija Durneza / **Scenography** Miet Warlop, Sofie Durnez

Aktieri Katja Dreijere, Sofija Durneza, Arens Pinojs, Laura Vanborma, Kaspers Vandenberg, Mīta Varlopa / **Performers** Sofie Durnez, Katja Dreyer, Arend Pinoy, Laura Vanborm, Kasper Vandenberghe, Miet Warlop

Tehniskā komanda Pits Deporters, Akims Hassani / **Technicians on tour** Piet Depoortere, Akim Hassani

Producenti / Production We Love Productions

Līdzproducenti / Co-production Kunstencentrum Buda, Kunstencentrum Campo, Kunstencentrum Vooruit, Workspace Brussels, Festival a/d Werf

Atbalstītāji / With the support of De Vlaamse Gemeenschap, Provincie West-Vlaanderen

www.campo.nu

“Springville” ir sirreāla pasaule, kuras iemītnieki – pa pusei cilvēki, pa pusei priekšmeti – ne pārāk sekmīgi mēģina sadzīvot un atrasties viens otram līdzās. Dīvainā veidola un neparasto proporciju dēļ viņiem ir ļoti grūti pārvietoties un sazināties. Šo būtņu haotiskā ņemšanās un disfunkcionalitāte ir smieklīga un reizē arī aizkustinoša. Kad izrādes dalībnieki – galds, elektrības kaste, kartona kārbas un gigantisks treniņtērps, ir noskaidrojuši savas attiecības un vienojušies kopīgam fotoportretam, viss pēkšņi sastingst klusā dabā – mēmā ainavā, kas asociējas ar pēdējo šīs pasaules pastāvēšanas brīdi. “Springville” ir vizuāla izrāde, kurā scenogrāfija, varoņi, rekvizīti un kostīmi ir nesaraucami saistīti un nepārtraukti transformējas viens otrā.

Mīta Varlopa savu darbu raksturo šādi: “Es vēlos provocēt dzīvību un kustību statiskā situācijā. Mēģinu “atdzīvīnāt” nedzīvus objektus vai “izglītēt” krēslu. Neatļaidīgi meklēju jaunu pieeju lietām, kas kļuvušas tik ierastas un pazīstamas, ka visas to iespējas šķiet izsmeltas. Reizēm pat brutāli iejaucos šķietami fundamentālā attiecību sistēmā, līdzīgi kā viesuļvētra vai cunami iejaucas šķietami nemainīgā dabas ainavā. Destrukcija iedvesmē jaunu dzīvību, apkārtne valda jauna loģika, un attiecības starp lietām ir mainījušās. Krēsli, kas pirms tam stāvēja dārzā, tagad atrodas uz jumta, koks lien ārā pa logu, bet mašīna ir vertikāli pieslieta pie sienas. Šādās ainavās es redzu vienkāršu, taču pārdabisku skaistumu.”

Foto: Reinout Hel

“Springville’s” characters, half human, half object, attempt to function with and in the proximity of one another. They play a moving game of chaos, expectation and surprise. They gradually lose their familiar nature and the surroundings change into a silent landscape that grows wild and unfolds into eternity. “Springville” is a performance dominated by the visual. Set design, costumes, props and characters are closely interwoven and merge into one another.

Miet Warlop is trying to “re-animate” lifeless things, a feature that frequently recurs in her work. In her own words she is “obstinately searching for a new direction or purpose for objects that have become so familiar that all their possibilities seem to

have been exhausted. Brutally mixing up their underlying, predetermined relationships in the same way that a natural disaster can. You can see this in areas that have been visited by a violent hurricane. Destruction breathes new life into all objects. A new logic reigns over the environment. The relationships between objects are changed. Chairs that were standing in the garden are now standing on the roof, a tree emerges from a window instead of from the ground, or a car stands vertically against a wall. Images like this have a simple yet unearthly beauty.”

Foto: Reinout Fiet

Mītu Varlopu vienmēr ir interesējušas dzīvā pazīmes nedzīvajā. Kā spilgtu piemēru viņa min korķu vilķi, kurš mums katram kādā brīdī ir atgādinājis mazu vīriņu ar izplestām rokām. Tas pamudināja mākslinieci ķerties pie performatīvu instalāciju sērijas, kuras pirmo daļu – “Priekšlikums I: reanimācija” rādām festivālā. Mīta ņem talkā kriminālistiku un pāris visparastāko priekšmetu un aicina skatītāja iztēli uz dueli, kurā uzvarēs vai nu fantāzija vai saprāta balss.

Instalācija “Priekšlikums I: reanimācija”, ko Mīta Varlopa veido, skatītājiem klātesot, sastāv no mēbelēm un apģērba gabaliem – kauliem un ādas. Pateicoties mākslinieces rūpīgajām, teju meditativajām darbībām, bezformīgā lupatu kaudze pamazām pārvēršas dažādos tipāžos ar bagātu emocionālo pasauli un sāk stāstīt dažādus stāstus. Notikumi attīstās, spriedze aug, līdz notiek nenovēršamais. Vieniem šis piedzīvojums atgādina scenogrāfijas

veidošanas procesu, citiem – nozieguma vai slepkavības ainas lēnu un precīzu rekonstrukciju.

Mīta Varlopa ir jauna flāmu māksliniece, scenogrāfe un režisore, viena no asprātīgākajām un konceptuāli interesantākajām lietu un priekšmetu “atdzīvinātājām” uz skatuves. Viņas sadarbība ar lietu pasauli ir divējāda, jo Varlopas darbi ne tikai piedēvē dzīvu būtņu īpašības priekšmetiem, bet arī cilvēku ķermeņus pamanās pārvērst par dažādiem sadzīviskiem objektiem, piemēram, galdu vai elektrības skapi. Mīta Varlopa neaizraujas ar smagām tēmām, jo viņai labāk patīk smieties. Viņu iedvesmo Bastera Kītona, Žaka Tati un Čārlija Čāplina filmas, mazā cilvēka neveiksmju skaistums. Varlopa saka: “Man vienmēr šķiet, ka pasaulē ir kaut kas tāds, ko es nezinu, bet citi zina. Un man prieks, ka es vēl nezinu. Es nebaidos būt naīva. Tieši otrādi, es gribu saglabāt bērnišķīgo brīnuma izjūtu cik ilgi vien iespējams.”

“Proposition I: Reanimation” is a 45-minute slow-motion instant replay of a sixty-second murder scene. A sequence of careful manipulations allows for the flat characters – made up only of clothes – to spring into life conveying a sensuous world of articulate emotions. As the drama unfolds, minimal adjustments suffice to raise the tension until the irrevocable has happened. “Proposition I: Reanimation” is the first part of the “Grote Hoop” cycle that clearly combines artist’s skills of the performer and the scenographer, as the performative part results in a set, a scene, which resembles still life.

Miet Warlop is a Belgium visual artist, scenographer and performer, whose work involves a blend of disciplines. Since finishing her studies at the Ghent Academy, she has been stubbornly following her own creative course reflecting a strong visual aesthetic and drama. Warlop doesn’t occupy herself with gloomy thoughts; on the contrary, she likes laughter. It is no coincidence that the films of Buster Keaton, Jacques Tati and Charlie Chaplin are a great source of inspiration. Warlop says: “I have always had the feeling that there’s something in the world that I don’t know, while others do. And I’m glad that I still don’t know it. I try to keep myself as naive as possible. I try to keep that childlike sense of wonder.”

PRIEKŠLIKUMS I: REANIMĀCIJA

Mīta Varlopa (Brisele)

PROPOSITION 1: REANIMATION

Miet Warlop (Brussels)

30/08, 31/08 21:00

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera iela 58

45 min / Bez teksta / No text

Ls 5/Ls 3 (skolēniem, studentiem, pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Pirmizrāde / Premiere in 2006

Autores un izpildītājas Mīta Varlopa, Sofija Durneza / **By and with** Miet Warlop, Sofie Durnez

Producers / Produced by Campo (De Bank/Victoria)

campo.nu

MAZAIS CIRKS

Lorāns Bigo (Liona)

LE PETIT CIRQUE

Laurent Bigot (Lyon)

29/8, 30/8 17:00/20:00

Tabakas fabrikā / Tobacco Factory, Miera iela 58

30min / Bez teksta / No text

Ls 5 / Ls 3 (skolēniem, studentiem un pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Pirmizrāde / Premiere in 2004

Autors un izpildītājs Lorāns Bigo / Created and performed by Laurent Bigot

www.oisiveraie.com

Reāli priekšmetiskās pasaules nieki – plastmasas zvēriņi, kartona lēlītes, koka vilciņš, atsperes un citas mantas piedalās elektroakustiskā mūziķa Lorāna Bigo instalācijā, kas veidota kā miniatūra, skanošs cirka rings. “Mazajā cirkā” mākslinieks ir “reciklējis” dažādus pārpalikumus un atlikumus, no sadalīšanās izglābtus priekšmetus un nolietotas ierīces, kuras nogulējušas viņa mājās divdesmit gadus.

Skaņu vibrāciju ietekmē sīkie priekšmeti atdzīvojas un kļūst par mazītiņiem cirka māksliniekiem, savukārt viņu kustību trajektorijas rada jaunas skaņas, kas turpat tiek remiksētas. Mazais cirks ir tik trausls, ka to var iekustināt ar visniecīgāko elpas dāšu. Tomēr tas ir īsts cirks ar neizbēgamo risku un nervus kutinošajām bailēm no kritiena.

“Le Petit Cirque” is a sonorous complex object, made of wood, plastic, threads, springs and fragility. A breath can set it vibrating. It is a circus that is put together of odds and ends, salvaged material and cheap gadgets that has been lying around in the cupboards of its owner, some of them for twenty years. For this performance, the electro-acoustic musician Laurent Bigot constructs each time a delicate installation evocative of a circus ring, upon which he sets objects and toys into motion. The frictions and vibrations created by these movements are picked up by microphones and diffused without any special effects. Action nourishes sound and sound gives new meaning to action.

Composer and musician **Laurent Bigot** has long been interested in the relationships music can create with other artistic fields, as well as with its surroundings and the objects

Komponists un mūziķis **Lorāns Bigo** aizraujas ar mūzikas un citu mākslas jomu attiecībām. Jo īpaši viņu interesē skaņu pasaule, ko iespējams izvilināt no lietām un situācijām, kam nav paredzēts skanēt. “Mazajā cirkā” Lorāns ir īstenojis sapni izveidot pašam savu cirku, kas dotu lietām otro elpu: “Kad es pats savām rokām konstrēju izrādes mehānismu, es jutos atgriezies bērnībā. Toreiz man ļoti patika radīt jaunas lietas no visādiem pārpalikumiem, savienojot tos ar superlīmi un pāris naglām. Šai ziņā mans mazais cirks nav profesionālu roku darbs, tādēļ man nav ne jausmas, cik ilgi tas izturēs. Mazais cirks apvieno visas tās lietas, kas man ir svarīgas – konkrēti muzikālie nosacījumi, mazu mehānismu darbība, atgriešanās paštaisītu lietu pasaulē... un vēlme neuzvert pašam sevi pārāk nopietni.”

and subjects of everyday life. He is particularly fascinated by the idea of making music from objects or situations that weren't intended for that purpose, and by those cheap little mechanical toys that, when you open them, reveal a mechanism that is as simple as it is clever. The little circus is a realisation of Laurent's desire to make a circus of his own and his love for recycling things to give them a second life.

“Some people see these toys and tell me that I've regressed back to childhood. But the real return to childhood is in the DIY construction that this performance has brought about. In the past I enjoyed constructing things out of odds and ends, a tube of glue and few nails. I started doing so again for this project, in a very non-professional way, by assembling what I'd found in the back of my closet with some super glue. Who knows how long it will last!”

KLAVIERU MIGRĀCIJAS

Ketija Hainde (Bristole)

PIANO MIGRATIONS

Kathy Hinde (Bristol)

28/08–1/09 17:00–21:00

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera iela 58

Bez maksas / Free entrance

Pirmizrāde / Premiere in 2011

Ideja un realizācija Ketija Hainde / Concept and realisation Kathy Hinde

www.kathyhinde.co.uk

Ketijas Haindes audiovizuālo instalāciju veido pamatīgas, laimīgu mūžu nokalpojušas *Belarus* klavieres, kuras māksliniece tepat uz vietas Rīgā ir pārveidojusi par jaunu strinkšķināmu stīgu instrumentu. Uz klavieru “vēdera” tiek projicēts video ar gājputniem. Satupuši uz stīgām, putni kļūst par instrumentāla darba skaņražiem. Viņu rosība, lēkāšana un knābāšana liek mazītiņiem mehānismiem iedarbināt klavieru stīgas, radot vienmēr mainīgu, smalku un dzīvu skaņu pasauli, un pārvēršot vecās klavieres par savdabīgu mūzikas lādīti.

Britu māksliniece **Ketija Hainde** veido videoinstalācijas, kas ir integrētas dzīvā vidē un reaģē uz konkrēto

The inside of an old upright piano, is recycled into a kinetic sound sculpture. Videos of birds are projected directly onto the piano to provide an ever-changing musical score. The movement of the birds trigger small machines to twitch and flutter on the piano strings. In this work, nature controls machines to create delicate music.

Kathy Hinde has created video and sound for theatre and live art performances alongside making installations and site specific work.

acumirkli. Viņa parasti neizmanto ekrānu, bet izvēlas projekcijas rādīt uz māju sienām, grīdas, cilvēkiem, ledus. Mūzikā Ketiju interesē ģeneratīvās sistēmas, grafiskās partitūras un paštaisīti vai pārveidoti instrumenti. Viņas darbi ir izrādīti festivālos un galerijās Eiropā, Ķīnā, ASV un Brazīlijā. Ketija ir sadarbojusies ar virkni mūziķu un komponistu, tai skaitā Džoanu Makgregoru, Gabrieli Prokofjevu un Vīlu Gregoriju no “Goldfrapp”. Ketija ir arī aizrautīga putnu vērotāja. Viņas projekts “Twitchr”, kas darbojas arī tiešsaistes režīmā, piedāvā ikvienam iespēju pievienot un noklausīties putnu dziesmu ierakstus no dažādām pasaules vietām.

Her approach combines different art forms frequently through collaborations with other practitioners and scientists. She creates video projections in a live context, by manipulating imagery ‘in the moment’ and often projects video onto all kinds of surfaces including buildings, people, sheets of ice, the floor, sculptural objects and paper constructions. Her musical interests include generative systems, graphic scores and the use of adapted or self-made instruments.

Foto: Elisabeth Høiberg

BRĪVĪBAS SKAŅA

Amunds Šjēlie Svēns (Oslo)

SOUND OF FREEDOM

Amund Sjølie Sveen (Oslo)

31/08 20:00

Tabakas fabrika / Tobacco factory, Miera iela 58

1h / Angļu valodā / In English

Ls 5, Ls 3 (skolēniem, studentiem un pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Pirmizrāde / Premiere in 2011

Autors un izpildītājs Amunds Šjēlie Svēns / **Conceived and performed by** Amund Sjølie Sveen

Kā teicis Norvēģijas armijas majors Hildings Runars: "Mūzika var mainīt cilvēku dzīves."

Kā teicis ASV armijas seržants Marks Hadsels: "Klausoties smago metālu 24 stundas, tavas smadzenes un ķermeņa funkcijas sāk "peldēt", domu ātrums mazinās un griba salūzt. Tas ir istais brīdis, kad mums ar tevi aprunāties."

Kā teicis Čārlzs Darvins: "Mūzika un ritms sākotnēji tika apgūti pretējā dzimuma savaldzināšanai."

Kā teikuši NATO spēku karavīri Afganistānā: "Atrašanās kaujas laukā ir tā vērtība, lai trīs mēnešus iztiktu bez sekse... Tas ir labāk nekā drašanās!"

"Brīvības skaņa" ir performance par skaņas fizikalitāti, ieroču rūpniecību, kara potenciālo jēgu un bērnu dziesmiņām kā spīdzināšanas

instrumentu. Tā noslēdzas ar brīnišķīgu kompozīciju mūzikas instrumentam, kas gatavots no ieročiem.

2012. gadā darbs tika nominēts nacionālajai HEDDA balvai kā labākā izrāde jauniešiem.

Amunds Šjēlie Svēns ir norvēģu perkusionists, komponists, performances un skaņu mākslinieks, kas strādā ar skaņu dažādos formātos – koncertos, teātrī, performancē, instalācijās. Viņš ir ieguvis maģistra grādu solo perkusijās Gēteborgas mūzikas koledžā. Amunds ir teātra kolektīva NING un laikmetīgā folka grupas SLAGR biedrs. Savos darbos viņš ironizē par mūsdienu sabiedrībai aktuāliem fenomeniem, sākot no IKEA līdz nacionālai identitātei.

As music major Hilding Runar of the Norwegian Army puts it: "Music can change peoples lives."

As sergeant Mark Hadsell of the US Army puts it: "If you play heavy metal for 24 hours, your brain and body functions start to slide, your train of thought slows down and your will is broken. That's when we come in and talk to you."

As Charles Darwin puts it: "Musical notes and rhythm were first acquired for the sake of charming the opposite sex."

As Nato-soldiers in Afghanistan put it: "To be in combat is worth the three months without sex... it is better than fucking!"

"Sound of Freedom" is a performance about the physics of sound, the rhetoric of weapon production, acoustic bazookas, the ability of war to create meaning, and children songs used for torture.

Amund Sjølie Sveen is a Norwegian percussionist, composer, performance and sound artist. He has his master in solo percussion from Göteborg College of Music, Sweden. He is mainly working with sound in a wide variety of situations; concert, theater, performance and installation. Amund is a member of the Norwegian music theater collective NING and the contemporary folk music group SLAGR.

NORVĒĢU CEĻŠ

Amunds Šjēlie Svēns (Oslo)

THE NORWEGIAN WAY

Amund Sjølie Sveen (Oslo)

30/08 20:00

Tabakas fabrika / Tobacco factory, Miera iela 58

45min / Angļu valodā / In English

Ls 5, Ls 3 (skolēniem, studentiem un pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Pirmizrāde / Premiere in 2010

Autors un izpildītājs Amunds Šjēlie Svēns / **Conceived and performed by** Amund Sjølie Sveen

www.amundsveen.no

Foto: Trygve Solheim

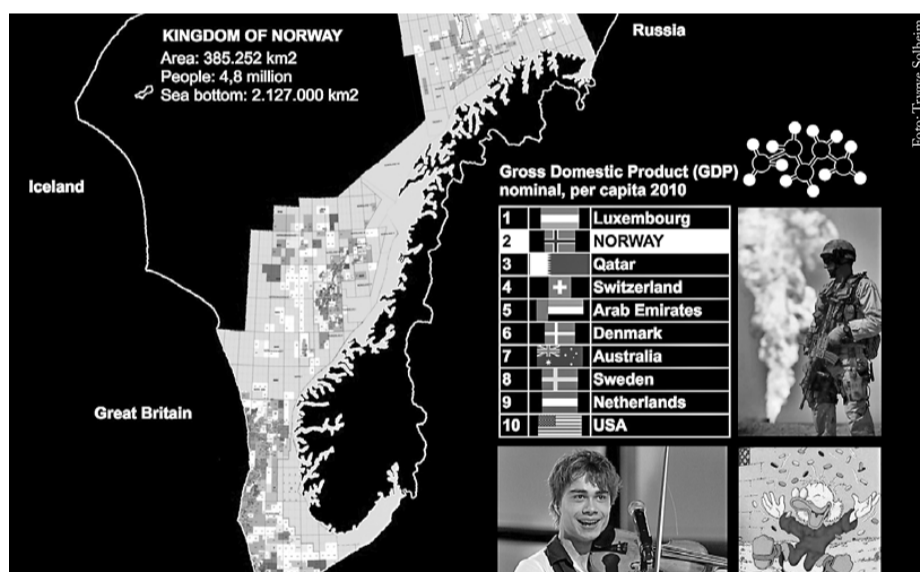

Foto: Trygve Solheim

Norvēģija ir viena no bagātākajām pasaules valstīm. Tā tiek vērtēta arī kā mierīgākā valsts pasaulē ar vislabāk funkcionējošo valdību. Tā ir uzvarējusi Eurovizijā un, iespējams, ir labākā vieta uz zemes, kur būt par mākslinieku – ekonomiskā izpratnē. Tas viss, pateicoties naftai.

Kad irākieši cieta badu, ANO izveidoja programmu "Nafta pārtikai", ļaujot Irākai pārdot naftu apmaiņā pret pārtiku. Norvēģijā gan pārtikas, gan naftas ir atliku likām. Problēma ir

dzīves jēga, tādēļ Norvēģijai vajadzīga programma "Nafta mākslai".

Izradē-lekcijā "Norvēģu ceļš" Amunds Šjēlie Svēns analizē mūsdienu Norvēģijas paštēlu un vaicā, vai tiešām laime ir atkarīga no naudas un vai māksla var mainīt pasauli. Korektā *powerpoint* prezentācijā, kurā dāsni izklāstītai statistikai līdzās tiek piedāvāts ar Aleksandra Ribaka vārda palīdzību no naftas iegūt vairāk kultūras, Amunds Šjēlie Svēns veikli savieno patiesību ar asprātīgu fantāziju.

Norway is one of the richest countries in the world. It is also rated the most peaceful country, it has the most well-functioning state, it has won the Eurovision song contest, and it is probably the best place on earth to be an artist – economically speaking. It is all because of the oil.

When the Iraqi people starved, the United Nations launched the Oil for Food-program to make it possible for

Iraq to sell oil in exchange for food. Norway has more than enough of both food and oil, but they need something to fill their lives with meaning. They need the Oil for ART-program.

"The Norwegian Way" is a dive into the self image of Norway, the problem of the oil, the possible connection between money and happiness, and an exploration of what possibility art has to change the world.

4EST

Reinis Suhanovs, Jēkabs Nīmanis, Jānis Znotiņš,
Rūdolfs Bekičs (Rīga)

29/08, 30/08 18:00

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera iela 58

2h / Latviešu valodā / In Latvian with English comments

Ls 5 / Ls 3 (skolēniem, studentiem, pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Festivāla pirmizrāde / Festival premiere

Autori un izpildītāji / Authors and performers Reinis Suhanovs, Jānis Znotiņš,
Jēkabs Nīmanis, Rūdolfs Bekičs

Producers Latvijas Jaunā teātra institūts / **Produced by** New Theatre Institute of Latvia

Foto: Rūdolfs Bekičs

2011. gadā scenogrāfs Reinis Suhanovs kopā ar komponistu Jēkabu Nīmani radīja eksponātu "Telpa telpā" Latvijas nacionālajam stendam Prāgas Scenogrāfijas kvadriennālē. Pēc Prāgas lielā sudrabainā māja ar izdegušo iekšpusi tika izstādīta Kaņepes Kultūras centra pagalmā Rīgā, nominēta Purviša balvai un "Dienas" gada balvai kultūrā, pēc tam – demontēta, sadalīta gabalos un aizvesta uz garāžu lauku mājās Jūrmalcīmā. Bet abos māksliniekos palika vēlme strādāt kopā arī turpmāk, attīstīt un pārstrādāt "Prāgas māju" ietvertās idejas, materiālus un tehnoloģiskos risinājumus. Viņi nolēma turpināt kopīgo gājieni, uzaicinot vēl citus emocionāli un radoši tuvus ceļabiedrus – režisoru Jāni Znotiņu un scenogrāfu Rūdolfu Bekiču. Viņiem visiem bija svarīgi runāt par sevi, saviem sapņiem, interesēm, ilgām un iestrādāt to visu jaunajā izrādē. Tādēļ izrādes "4est" galvenajā varonī, kas pamet sabiedrību cerībā atrast laimi vientulībā un noslēgtībā, būs kaut kas gan no Reiņa, gan no Jēkaba, Jāņa un Rūdolfa. Izrādes pirmo daļu veido instalācija, kuru autori dēvē par "sapņu labirintu", bet otrajā daļā skatītājiem tiks piedāvāts "Reciklēta orķestra" koncertuzvedums, kurā pilnībā oriģināli autordarbi ir ne tikai visas kompozīcijas, bet arī visi instrumenti. Projektā, kas ir 100% roku darbs, 99% izmantoto materiālu, tai skaitā naglas un skavas, ir otrreiz pārstrādāti.

Reinis Suhanovs ir viens no aktīvākajiem latviešu jaunākās paaudzes scenogrāfiem, kas pamazām sāk arī profesionāla režisora gaitas. Reinis ir vecmeistara Andra Freiberga skolnieks, kas pirmo nopietno starptautisko atzinību ieguva, piedalīdamies LMA studentu ekspozīcijā "Uzspēlēsīm Bulgakovu"

Prāgas scenogrāfijas kvadriennālē 2007. gadā. Pēc četriem gadiem Reinis Prāgas kvadriennālē startēja kā Latvijas nacionālās ekspozīcijas autors. Viņš ir veidojis scenogrāfiju vairākiem desmitiem izrāžu, strādājis Austrijā, Horvātijā un Krievijā, piedalījies vairāk nekā 10 izstādēs, arī Žaņa Lipkes Memoriālā muzeja veidošanā Ķīpsalā, kas nominēts Pasaules arhitektūras festivāla balvai.

Jēkabs Nīmanis ir mūziķis un komponists, kurš ilgstoši interesējas par to, ko nesaprot, un mēģina izziņāt pasauli caur skaņas pieredzi, iesaistoties gan akadēmiskos, gan neakadēmiskos žanros un izpausmēs. Jēkaba radošais darbs ir cieši saistīts ar teātri un ar telpu. Viņš ir sacerējis mūziku un kāpis uz skatuves JRT izrādēs, kopā ar Maksi Šentelevu piedalījies Viestura Meikšāna projektā "Partitūra ekosistēmai", radījis skaņu vidi eksponātam "Telpa telpā" un Žaņa Lipkes Memoriālajam muzejam. Jēkabs Nīmanis ir arī teatrālā orķestra "Jacob Noiman Festival Band" līderis.

Austriešu mākslinieks, scenogrāfs **Rūdolfs Bekičs** jau daudzus gadus bagātina Latvijas kultūras ainu ar tīrām, funkcionālām, precīzām scenogrāfijām un izstāžu iekārtojumiem. Rūdolfa mākslas un pasaules uztveres neredzamā daļa ir smalkie mehānismi un objekti, ko viņš no koka un citiem materiāliem pašā rokām gatavo savā darbnīcā. Viens no tiem – grandiozs gaismas objekts Tabakas fabrikas pagalmā taps speciāli festivālam "Homo Alibi: recycled".

Jānis Znotiņš studē teātra režiju Latvijas Kultūras akadēmijā un ir debītejis profesionālajā teātrī ar izrādi "Bezkaunīgie veči" režijas tandēmā ar Reini Suhanovu.

"4est" is a first time collaboration of four artists of different backgrounds who are all known in Latvian theatre scene but have come together as a team just for this occasion. After successful collaboration on Latvian National exhibition at Prague Quadrennial 2011 two of them, scenographer Reinis Suhanovs and composer Jēkabs Nīmanis carried a wish to work together again, to develop and recycle the ideas, materials and technological solutions contained in their Prague exhibit. They invited two other collaborators – director Jānis Znotiņš and scenographer Rudolf Bekič, and put bits of their personalities into the main protagonist of "4est". He is a man, who leaves the comfortable society in order to find happiness in solitude and privacy. The performance consists of two parts – the first is an installation that authors nicknamed "the dream labyrinth", and the second part is a concert performance of "Recycled Orchestra", which features original compositions performed on DIY instruments. In this project, which is 100% handmade, 99% of used materials are recycled.

Reinis Suhanovs is one of the most recognized Latvian scenographers of the young generation who is also starting his career as theatre director. He has created set designs for numerous performances, including two opera productions in Klagenfurt and Zagreb, and has participated in several exhibitions. Reinis Suhanovs is also a co-creator of Žanis Lipke Memorial museum in Riga, which has been nominated for World Architecture Festival Award 2012.

Jēkabs Nīmanis is a musician and composer who is continuously interested in what he does not understand, and who tries to explore the world through sound experience by involvement in both academic and non-academic music genres and expressions. Jēkabs has on many occasions worked with theatre productions and is also the leader of "Jacob Noiman Festival Band".

Austrian artist and scenographer **Rudolf Bekič** is based in Riga for several years already and has worked on different theatre productions, as well as created striking designs for many exhibitions. Less known for public are the sophisticated mechanisms and objects which he makes out of wood and other materials in his studio. However, he is preparing a special creation for "Homo Alibi: recycled" – a gigantic light object, which will be seen in the yard of Tobacco factory.

Jānis Znotiņš studies theatre directing in Riga and has just staged his first production in a professional theatre in Valmiera, in collaboration with Reinis Suhanovs.

SURVIVAL KIT
LAIKMETIĢĀS MĀKSLAS FESTIVĀLS

TABAKAS FABRIKA
Miera iela 58

IZSTĀDES.
Diskusijas.
Performances.
Ekskursijas.
Downshifting.
Ātruma samazināšana.

Darbadienās
15.00 - 21.00

Brīvdienās
12.00 - 19.00

6.09 - 16.09 / 2012
RĪGA / SIGULDA / TUKUMS / AIZPUTE

Festivāla fokuss ir **downshifting**, kas aicina kritiski izvērtēt ierastos patēriņa standartus un veikt priekšstatu, kā arī uzsvēr nepieciešamību līdzsvarot laiku starp darbu un atpūtu, pievērsties personības pilnveidošanai.

Šogad par **downshifting** tēmu reflektēs un savos darbos attēlos vairāk nekā 40 autori.

Visai bieži šāda ātruma samazināšana ir ārējo apstākļu radīta, kas pilnīgi negaidīti izmaina cilvēku dzīvi un liek meklēt jaunus izdzīvošanas scenārijus. Vai šajā kontekstā mēs varam runāt par vienu no mūsdienu utopijām vai slazdiem, no kuriem labprātāk izvairītos?

/Solvita Krese/

LAIKMETIĢĀS MĀKSLAS CENTRS

WWW.SURVIVALKIT.LV
WWW.LCCA.LV

Atbalstītāji:

Informatīvie atbalstītāji:

Norvēģu horeogrāfe Ingri Midgarda Fiksdāla, latviešu režisors Viesturs Meikšāns un zviedru dramaturgs Ludvigs Ulbors pirmo reizi satikās 2011. gada jūnijā Tallinā Baltijas un Ziemeļvalstu sadarbības platformas "BaNd:expanded" rīkotā meistardarbnīcā jauniem skatuves māksliniekiem. Pamazām nobrieda doma kaut ko darīt kopā, līdz Viesturs nāca klajā ar savdabīgu piedāvājumu kopīgā darba struktūrai. Ieceres pamatā ir dialogs starp māksliniekiem un viņu mākslas darbiem, kur katrs nākamais opuss ir reakcija uz cita mākslinieka izpaušmi, to pārstrādājot jaunai uztverei. Mākslinieku uzmanības lokā ir cilvēka attiecības ar apkārtējo vidi, kā arī jaunu izrādes un skatītāja attiecību meklējumi.

Ingri Midgarda Fiksdāla

Ingri Midgarda Fiksdāla (1982) ir norvēģu horeogrāfe, brīvmāksliniece, kas strādā dažāda veida projektos, sākot ar teātri un deju un beidzot ar starpdisciplināriem eksperimentiem un performanci. Kopš 2007. gada viņa ir dueta "Fiksdal/Lie" dalībniece. Ingri arī pasniedz deju un horeogrāfiju Oslo Mākslas koledžā.

– Projekta atpēriena punkts ir Tava vides izrāde "Nakts ceļotājs", kuru Viesturs un Ludvigs noskatījās šā gada jūnijā Vīnes teātra festivālā. Kā Tu īsumā to raksturotu?

Ingri: "Nakts ceļotāja" mēs pētām dabu no animisma skatu punkta kā vietu, kur satiekas gan dziedējoši, gan destruktīvi spēki un kurai piemīt gan imanence, gan transcendence. Izrāde ir ceļojums mežā, tā ir koncertizrāde, rituāls un sabiedrisks notikums. Tā sākas krēslas stundā un ievēd skatītājus naktī. Izrādē piedalās seši aktieri, divaini instrumenti, mākslas instalācijas, vietējais koris un daudz spēcīgu garu.

– Ko Tu sagaidi no šī projekta?

Ingri: Vissvarīgākā ir mākslinieciskā sadarbība ar Viesturu un Ludvigu un cerība, ka tā varētu turpināties.

– Kā Tu raksturotu savas mākslinieciskās intereses šobrīd?

Ingri: Mani interesē, kā māksla ietekmē skatītāju un kas rodas, tai satiekoties ar auditoriju.

– Ko Tev nozīmē jēdziens "otrreizēja pārstrāde"?

Ingri: Laiks rādīs, ko šis jēdziens izteiks "Cilpā".

Viesturs Meikšāns

Viesturs Meikšāns (1980) savā neilgajā, bet intensīvajā režisora karjerā ir iestudējis 14 izrādes un jau guvis nozīmīgas balvas – atzīts par "Spēlmaņu nakts" Gada jauno skatuves mākslinieku (2009) un Gada režisoru (2010). Vairākus gadus Viesturs pastāvīgi strādāja Valmieras teātri, būdams arī atvērts eksperimentiem un nezināmu teritoriju apguvei. Nākamo sezonu Viesturs Meikšāns pavadīs Maskavā.

– Projekta atpēriena punkts ir Ingri vides izrāde "Nakts ceļotājs". Kā Tu īsumā raksturotu šo izrādi?

Viesturs: Tā ir izrāde, kas burtiski palien zem ādas. Lai to raksturotu, jāatsaucas uz Junga arhetipiem. Tajā visi elementi liek justies tā, ka to nevajadzētu redzēt, jo piedzīvotais ir saistīts ar neaprazstāmām enerģijām, ar misitsku dialogu starp cilvēku un dabas spēkiem, kas uzrunā tavus instinktus. Šī ir vienīgā manis redzētā izrāde par dabu, kas ļauj izjust dabas spēku

un nerunā par to morāles vai ētikas kategorijās.

– Kā Tu raksturotu Ingri un Ludviga māksliniecisko pieeju?

Viesturs: Lai arī mēs pie izrādes neestrādājam kopā, man tā tik un tā ir sadarbība ar skandināvu teātri, jo es visu laiku domās atgriežos pie tā, ko esmu redzējis no Ingri un Ludviga darbiem un ko esam kopīgi pārrunājuši. Es jūtu viņu spēcīgo konceptuālo fonu. Strādājot ar viņiem, jātur roka uz mākslas pulsa, jājūt, kurp notiek virzība un kāda ir mākslas problemātika.

– Ko Tu vari atklāt par "māksliniecisko atbildi", kuru patlaban gatavo?

Viesturs: Visspēcīgāko iespaidu izrādē "Nakts ceļotājs" atstāja tās antropoloģiskais līmenis. Savā atbildē es centīšos pieskarties "nezināmā" teritorijai. Mēs centīsimies ietiekties tur, kur neesam gaidīti.

– Kā Tu raksturotu savas mākslinieciskās intereses šobrīd?

Viesturs: Es šobrīd klejoju milzīgajā skatuves mākslas laukā, cenšoties sasniegt tā horizontu jeb robežas, lai gan labi apzinos, ka tas nav iespējams.

– Ko Tev nozīmē jēdziens "otrreizēja pārstrāde"?

Viesturs: Tas patlaban ir ļoti "stilīgs" jēdziens. Man patīk "bezatkritumu" filozofija, kas, iespējams, varētu būt sinonīms. Domā zaļi!

Ludvigs Ulbors

Ludvigs Ulbors (1977) ir dramaturgs un performances mākslinieks no Malmes. Viņš ir izveidojis savu teātra un mākslas apvienību "Etikett" ar mērķi pētīt teātra iespējas vizuālās mākslas kontekstā. Ludvigs jau ilgāku laiku sadarbojas ar zviedru mākslinieci Hannu Sjostrandu un viņu uzmanības centrā ir laika jautājums.

– Kā Tu īsumā raksturotu Ingri izrādi "Nakts ceļotājs"?

Ludvigs: "Nakts ceļotājs" ir par cilvēku kopīgo rituālo laiku. Šajā izrādē mēs nonākam noteiktā telpā un laikā un kopīgi tos piedzīvojam. Tas ir rituāls, kas netiecas pārcelt tā dalībniekus citā realitātē un izmainīt tos.

CILPA

Ingri Midgarda Fiksdāla (Oslo), Viesturs Meikšāns (Rīga) un Ludvigs Ulbors (Malme)

THE LOOP

Ingri Midgard Fiksdal (Oslo), Viesturs Meikšāns (Rīga) and Ludvig Uhlbors (Malmö)

31/08, 01/09 21:00

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera iela 58

2h / Angļu valodā / in English

Ls 5 / Ls 3 (skolēniem, studentiem, pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Festivāla pirmizrāde / Festival premiere

Radošā komanda Ingri Midgarda Fiksdāla, Pernille Holdena, Viesturs Meikšāns, Toms Auniņš, Anna Ķirse-Auniņa, Ludvigs Ulbors un Hanna Sjostrand / Creative team Ingri Midgard Fiksdal, Pernille Holden, Viesturs Meikšāns, Toms Auniņš, Anna Ķirse-Auniņa, Ludvig Uhlbors and Hanna Sjöstrand

Producers Latvijas Jaunā teātra institūts

Produced by New Theatre Institute of Latvia

– Kā Tu raksturotu Ingri un Viestura māksliniecisko pieeju?

Ludvigs: Ingri darbību es uztveru kā nākamo fāzi diskursīvajam jeb postdramatiskajam teātrim, kas Rietumeiropas kontekstā jau labu laiku bijis aktuāls. Pārzinot postdramatisko teātri, Ingri veido izrādi-rituālu, kurā aktieris "ienirst", nesaglabājot diskursīvajam teātrim raksturīgo kritisko distanci. Iespējams, ka ir pienācis brīdis, kad mums dokumentālista un žurnālista izteiksmes līdzekļi jāatstāj mediiju ziņā un ar misijas un neatliekamības apziņu jāpievēršas paša teātra līdzekļiem, nebaidoties kļūt arhaiskiem.

Viesturs ir no vides, kur postdramatiskā teātra izpaušmes ir kas jauns. Strādājot kopā, uzreiz jūtams, ka mums katram ir ļoti atšķirīga pieredze teātri tieši dažādo kontekstu dēļ. Taču Viesturs viegli maina izteiksmes līdzekļus un spēj vienlīdz komfortabli justies, gan iestudējot klasisku dramatisko teātri Krievijā, gan šādā neierastā procesā.

– Ko Tu vari atklāt par "māksliniecisko atbildi", kuru patlaban gatavo?

Ludvigs: Tā kā es patlaban pārvērtēju savu māksliniecisko praksi, mani ļoti iedvesmoja Ingri estētiskais uzstādījums viņas izrādē. Esmu uzaicinājis vizuālo mākslinieci Hannu Sjostrandu līdzdarboties šajā projektā. Mēs ar Hannu pētām attiecības starp lineāro un ciklisko laiku. Gala rezultāts būs dažādu laika izpaušmju saplūšana.

– Kā Tu raksturotu savas mākslinieciskās intereses šobrīd?

Ludvigs: Mani arvien vairāk interesē patiesa personības transformācija, iekšējs darbs ar sevi kā līdzeklis, lai īstenotu reālas pārmaiņas. Es vairs neuzskatu, ka skatuves mākslai būtu jāpārveido skatītājs, un līdz ar to es mainu savu estētiku.

– Ko Tev nozīmē jēdziens "otrreizēja pārstrāde"?

Ludvigs: Man šis jēdziens šķiet lietderīgs, ja es ignorēju ar to saistīto politisko kontekstu un atbrīvoju sevi no jautājumiem par vidi. Man ir kritiska attieksme pret patlaban aktuālo aktīvisma tendenci mākslā, jo tā sakņojas ticības trūkumā mākslai kā valodai un māksliniekam kā nozīmīgai figūrai pašam par sevi. Centieni padarīt mākslu tiešā veidā politiski produktīvu ātri vien novecos.

Norwegian choreographer Ingri Midgard Fiksdal, Latvian theatre director Viesturs Meikšāns and Swedish playwright and performer Ludvig Uhlbors met in the framework of the Baltic-Nordic performing arts network "BaNd:expanded" and decided to try out a challenging model of collaboration in a form of responding to each other's work. Artists make a series of dialogues where one piece, be it a text, a choreography, a performance or an installation, is responding to another, in the same time being inspiration for the next one. They focus on human's relationship with the environment and test new ways of communication with the audience.

Ingri Midgard Fiksdal (1982) is a Norwegian choreographer working on various projects ranging from theatre and dance to time based art and performance. She collaborates regularly with artist and musician Ingvild Langgård and since 2007 has been part of the duo Fiksdal/Lie. Ingri is also teaching dance and choreography at the Oslo National College of the Arts.

In his short but very intense artistic career (since 2007) Viesturs Meikšāns (1980) has staged 14 performances, and already has got the most important Latvian theatre award as the Best Young Theatre Maker 2009 and the Director of the Year 2010. For several years he was in-house director at the Valmiera Theatre, also willingly experimenting outside the conventional theatre frame. The next season Viesturs will spend in Moscow staging the trilogy of Aleksandr Sukhovo-Kobylin in the famous Moscow Art Theatre.

Ludvig Uhlbors (1977) is a playwright and performance artist based in Malmö. He was part of the theatre company "Institutet", which he has left in order to allow himself longer writing processes. Ludvig has launched a new Theatre/Art company "Etikett" to explore the possibilities of theatre in an art context. Recently Ludvig is collaborating with Swedish artist Hanna Sjöstrand on an ongoing project about time.

MAKBETS. MONO

Elmārs Senkovs, Reinis Dzudzilo, Jurijs Djakonovs (Rīga)

01/09 18:00

Andrejsalā / pulcēšanās plkst. 18:00 Strēlnieku laukumā pretī Okupācijas muzejam pie autobusa *England*

in Andrejsala / meeting point at Strēlnieku square opposite the Occupation museum by the bus *England* at 18:00

2 h / latviešu valodā / in Latvian

Ls 12 / Ls 10 (skolēniem, studentiem, pensionāriem / pupils, students, pensioners)

Autori / Conceived by Elmārs Senkovs, Jurijs Djakonovs, Reinis Dzudzilo

Režisors / Director Elmārs Senkovs

Scenogrāfs / Set designer Reinis Dzudzilo

Aktieris / With Jurijs Djakonovs

Kostīmu māksliniece / Costumes Krista Dzudzilo

Gaismu mākslinieks / Lights Jānis Sņķers

Skaņu mākslinieks / Sound Uldis Sņķers, Atis Erics

Producers / Production Dana Čerņecova, Monta Kononova / Skatuves mākslas producentu fonds sadarbībā ar Britu padomi Latvijā / Foundation of Performing Arts Producers in collaboration with British Council in Latvia

Izrādi "Makbets. Mono" ir veidojusi tā pati jauno teātra mākslinieku trijotne, kas pagājušajā gadā pārsteidza ar negaidīto, drosmīgo vērienu un izpildījumu, iestudējot Ibsena lugu "Heda Gablere" Andrejsalā. "Heda" tika spēlēta speciāli uzbūvētā, trīs stāvus augstā konstrukcijā, kur skatītāji ieņēma vietas pie lodziņiem un noraudzījās izrādes varoņu kaislībās atklātā laukumā, kas atgādināja ciņas arēnu.

Šogad radošā komanda – režisori Elmārs Senkovs, aktieris Jurijs Djakonovs un scenogrāfs Reinis Dzudzilo – ir atgriezies "Hedas māja", lai tur iestudētu citu teātra klasiku – Šekspīra traģēdiju "Makbets".

Ideja par "Makbetu" esot atnākusi nejauši, bet likumsakarīgi. Pēc "Hedas" palikusi sajūta, ka līdz galam viss nav izdarīts un arī pašiem bijis svarīgi atgriezties tur, kur kopā sākuši. Turklāt viņi atzīst, ka strādāt Reiņa veidotajā telpā esot labs treniņš smadzenēm, lai saprastu, kā tik pašpietiekamā vidē vispār iespējams kaut ko radīt. Bet turpinājums darbam sanāca gluži dabiski.

Reinis: Ja "Heda" ir par sievietes pašiznīcību, tad "Makbets" ir par vīrieša vai cilvēka pašiznīcību vispār. Ciņas laukums jau tur ir nolikts.

Jurijs: Tikai "Makbets" ir vēl trakāk un psihāk. Man kā aktierim darboties tai "kastē" ir liels izaicinājums. Es baidos. Bet tas ir labi, ka procesā kaut kas iekšēji kustas.

Elmārs: Mēs sev apsolījām, ka mēģināsim to, ko neesam pirms tam darījuši, iet nezināmajā.

Elmārs ir šīs izrādes režisors, taču par līdzvērtīgiem autoriem sauc arī Juriju un Reini. Kopā viņi ir atraduši to, kas pašus visvairāk interesē "Makbeta" – atteikušies no lielākās daļas Šekspīra oriģinālo tekstu un tēlu, lai tā vietā pievērstu visu uzmanību Makbetam. Kā atzīst jaunie mākslinieki, viņi pieķērās kārtīgai lugas pārstrādei – diezgan rupji skaldīja gabalos un pēc tam lika kopā apgriezta secībā, iztēlojoties, kā Makbets atskatītos uz savas dzīves notikumiem retrospekcijā. Puiši leš, ka no Šekspīra "Makbeta" viņu darbā palikuši 10%, pārējais ir pašu teksti un interpretācijas no mūsdienu cilvēka skatupunkta.

Elmārs: Lielākoties Makbets un lēdija Makbeta tiek uztverti kā viens veselums, bet mēs pat beigās atteicāmies no lēdijas Makbetas, lai vairāk saprastu vīrieti Makbetu un to, ko viņš domāja. Virzoties atpakaļgaitā, mēs izmainām arī pašu materiālu. Jautājums gan paliek, cik daudz, šādi pārstrādājot, mēs zaudējam no Šekspīra.

Jurijs: Tā ir viena no grūtākajām lietām – skolā mūs visus mācīja ļoti pieklājīgi attiekties pret autoriem, un man šķiet, ka diemžēl mēs visi vienādi uztveram to, ko nozīme respektēt autoru. Mēs domājam, ka ir jāizmanto visi teksti un jāseko sižetam, izstāstot stāstu no sākuma līdz beigām. Taču tas nav vienīgais veids. Saglabājot cieņu pret autoru, ir iespējams interpretēt tekstus, izmantot tos kā iedvesmas avotu. Mēs mēģinām saprast, kā mēs uztveram to, ko Šekspīrs ir uzrakstījis un ko tas nozīmē mūsdienu kontekstā.

Izrādē Jurijs runā tekstus, kas ir paša sacerēti un reizē spēlē gan jukušo karali, gan mūsdienu cilvēku. Vizuali tīrajā, gandrīz pilnīgi baltajā spēles laukumā viņš ir viens, visu skatītāju acu ielenkumā, un lieliski panāk to, ka izrādē ne mirkli nekļūst garlaicīgi.

Elmārs Senkovs un Jurijs Djakonovs ir beiguši teātra režijas studijas Latvijas Kultūras Akadēmijā. Viņi pieder jauno režisoru paaudzei, kas pārliecinoši sāka savu darbību neatkarīgajā teātrī "Dirty Deal teatro", piesaistot skatītāju un kritikas uzmanību vēl būdami studenti. 2011. gadā Elmārs ieguva galveno balvu jauno režisoru festivālā "Patriarha rudens" un šobrīd viņa kontā ir iestudētas izrādes Rīgas Krievu teātrī un Nacionālajā teātrī. Jurijs, līdzās režisora darbībai "Dirty Deal teatro", ir sevi spilgti apliecinājis kā aktieris vairāku citu režisoru darbos.

Reinis Dzudzilo ir ieguvis scenogrāfa izglītību Latvijas Mākslas Akadēmijā. 2011. gadā viņš piedalījās studentu darbu grupas izstādē, kas Prāgas Scenogrāfijas kvadriennālē saņēma galveno balvu. Reinis regulāri sadarbojas ar Elmāru Senkovu.

Foto: Reinis Dzudzilo

"Macbeth. Mono" is created by the same team of young Latvian theatre makers that last spring surprised with an unexpected, bold solution for Ibsen's "Hedda Gabler". The performance was played in a specially constructed, three storey house, where the spectators sat by windows and watched the performers in the central courtyard.

A year later, the same impressive construction has become the site of Shakespeare's tragedy. Directors Elmārs Senkovs and Jurijs Djakonovs, and scenographer Reinis Dzudzilo have transformed the original "Macbeth" into a visually serene, almost perfectly white landscape inhabited by a single man. The original text is cut down to minimum, leaving just basic events of Macbeth's life and presented to the audience played backwards, as to give Macbeth the chance to reflect on what he has done. Surrounded by multiple images of himself on stage, Jurijs plays both a mad king and a modern man captured in the stream of his words.

Elmārs Senkovs and Jurijs Djakonovs have studied theatre directing in the Latvian Academy of Culture, and belong to the young generation of theatre makers that already as students marked a strong presence through their activities in the independent "Dirty Deal teatro". Elmārs has since staged performances in Riga Russian theatre and Latvian National theatre, where he is currently working on a new production. Jurijs, along with his own work as director, is also known as original performer.

Reinis Dzudzilo studied scenography in the Latvian Academy of Art and last year was one of the authors presented at the award winning student exhibition at Prague Quadrennial of Stage Design. He regularly collaborates with Elmārs Senkovs.

Foto: Izolde Cēsniņa

Foto: Izolde Cēsniņa

BRUT dienas Rīgā

2012. gada 3.–6. novembrī

laikmetīgā dejas un teātris no Vīnes

Dorisa Ūliha

VAIRĀK NEKĀ PIETIEKAMI

Oļegs Suljimenko un Andrejs Andrianovs

MADE IN RUSSIA

Zaharijs Oberzans

TAVS BRĀLIS. ATCERIES?

Viesizrādes, meistardarbnīcas, koncerts

Rīko Latvijas Jaunā teātra institūts sadarbībā ar Brut Wien (Vīne)

Atbalsta ASV vēstniecība un Austrijas vēstniecība Latvijā

RADOŠAS PĀRSTRĀDES DARBNĪCAS

Visas darbnīcas notiek Tabakas fabrikā Miera ielā 58

Rotaļlietu animēšana kopā ar umka.lv

29., 30., 31. augustā 11:00–15:00

Dalība sākot no 16 gadu vecuma /
Pēc iepriekšējas pieteikšanās
Par brīvajām vietām interesēties, rakstot
Sandrai Lapkovskai uz e-pastu
sandra@theatre.lv

Kurā brīdī mēs parstājam uztvert lelles un plīša lāčus kā draugus un rotaļu biedrus, kuriem piemīt tieši tādas pašas īpašības un spējas kā mums? Lieliskās leļļu un objektu teātra apvienības umka.lv dibinātāji un aktieri Andris Kalnozols, Gints Širmelis-Širmanis un Armands Bergis aicina uz aizraujošu trīs dienu meistarklasi, kurā sniegs interesentiem iemaņas leļļu un objektu animēšanā un mācīs atkal paskatīties uz rotaļlietām kā uz dzīvām būtnēm, tikai šoreiz – pieaugušo acīm un aktuālu sabiedrisku un politisku notikumu kontekstā.

31. augustā darbnīcas noslēgumā mini-izrāde skatītājiem!

umka.lv ir unikāla latviešu leļļu un objektu teātra apvienība, kuras izrādes ir izdomas bagāti, asprātīgi, negaidīti un trāpīgi komentāri par visu, kas notiek mums apkārt. umka.lv ir savs fanu loks ne tikai Latvijā, bet arī ārzemēs.

Radošās kartogrāfijas darbnīcas

29. un 31. augustā jebkurā laikā no 14:00–19:00

Bez vecuma ierobežojumiem un iepriekšējas pieteikšanās. Nāc un dari!

Kopā ar mākslinieci Izoldi Cēsniēci šeit ikviens varēs pielikt roku, lai izveidotu “reciklēto sapņu” pasaules karti ar pilīm, būdiņām un tikai katalogos redzētiem eiroremontiem flizētos okeāna krastos. Nav ko liegties, sava sapņu pils ir padomā katram, gan lielam, gan mazam. Un sapņiem, kā zināms, nav nepieciešamas nedz speciālas zināšanas, nedz sagatavošanās! Tāpēc darbnīca Tabakas fabrikas pagalmā atvērta visiem.

Izolde Cēsniņa ir scenogrāfe, instalāciju un performanču māksliniece, kam piemīt brīnišķīga humora izjūta un drosmē savos mākslas darbos reizē asi un poētiski kritizēt apkārtējās nevērtības. Izolde jau vairākkārt ir vadījusi dažādas radošās darbnīcas visplašākajam cilvēku lokam.

Five festival workshops focus on creative recycling of all kinds of everyday materials together with Latvian artists and green organisations.

On offer are old toy animation for teenagers with the fun loving Latvian object theatre collective umka.lv, creative cartography and building of recycled dream castles using real samples from interior and construction material shops with performance artist and scenographer

Plastmasas maisiņu figūru darbnīca

30., 31. augustā, 1. septembrī 11:00–15:00

Bērniem vecumā no 9–14 gadiem /
Pēc iepriekšējas pieteikšanās
Par brīvajām vietām interesēties, rakstot
Sandrai Lapkovskai uz e-pastu
sandra@theatre.lv

Plastmasas maisiņi mūsu ikdienā ir kā tāda viltīga sērga, ar kuru grūti cīnīties. Tādēļ ikvienā mājā noteikti ir sakrājies plastmasas maisiņu kalns, kuram tā īsti nav pielietojuma. Mākslinieces Kristīne Vītola un Ieva Grase aicina bērnus uz plastmasas maisiņu figūru darbnīcu, lai mēģinātu tiem piešķirt jaunu formu un jēgu – pārvērstu dzīvniekos un citās figūrās. Darbnīca ilgs trīs dienas un tās noslēgumā jaunradītās plastmasas figūras tiks izstādītas izstādē. Uz darbnīcu vēlams ierasties ar lietotiem plastmasas maisiņiem, bet var nākt arī tukšām rokām.

Uzmanību! Darbs būs saistīts ar kausēšanu, izmantojot sakarsētu gludekli. Sakausēšanas darbi tiks veikti tikai darbnīcas vadītāju uzraudzībā.

Animācijas filmu darbnīca

30. augustā un 1. septembrī 15:00–18:00

Bērniem un pieaugušajiem / Bez iepriekšējas pieteikšanās un pieredzes

Sadarbībā ar homo ecos: un Latvijas Zaļo punktu piedāvājam animācijas īsfilmu darbnīcu, kuras laikā no dažādiem dabiskiem materiāliem un sadzīvē vairs nederīgiem priekšmetiem kopā ar profesionāliem animatoriem Kristīni Ratnieci un Ivaru Šmitu tiks veidotas animācijas filmiņas.

Papīra pārstrādes darbnīca

1. septembrī 15:00–18:00

Bērniem un pieaugušajiem / Bez iepriekšējas pieteikšanās un pieredzes

Kopā ar Līgatnes Papīra speciālistiem varēsiet izliet savu papīra loksni un redzēt pašu papīra gatavošanas procesu.

Izolde Cēsniņa; plastic bag recycling for children to make the plastic into fantastic animal figures with artists Kristīne Vītola and Ieva Grase; animation film creation for children with natural and used objects under the leadership of professional animators Kristīne Ratniece and Ivars Šmits, and paper making workshop with the masters from Līgatne paper factory. For details contact Sandra Lapkovska: sandra@theatre.lv

Mākslinieciski zinātnisks simpozijš KLIMATA MAIŅA: ALTERNATĪVI SCENĀRIJI MĀKSLĀ, EKOLOĢIJĀ UN EKONOMIKĀ

Artistic – scientific symposium CHANGE THE CLIMATE: ALTERNATIVE SCENARIOS IN ART, ECOLOGY AND ECONOMY

29–31/08

Tabakas fabrikā / Tobacco factory, Miera iela 58

Simpozijš notiek angļu valodā / Symposium is in English
Ieeja brīva / Free entrance

Sadarbībā ar / In collaboration with
IMAGINE 2020: Art and Climate Change, Theatre Info Finland,
Zaļā brīvība, homo ecos, Providus, www.politika.lv

Atbalsta Eiropas Komisijas programma "Kultūra", LR Kultūras ministrija,
Soros fondus Latvija, Britu padome Latvijā, Zviedrijas vēstniecība Rīgā
Supported by Programme "Culture" of the European Commission, Ministry of
Culture of the Republic of Latvia, Soros Foundation – Latvia, British Council Latvia,
Swedish Embassy in Riga

Īpašs paldies / Special thanks: Reinis Ābolts, Jānis Brizga, Ilze Saleniece, Lucy Neal

PROGRAMMA

Trešdiena, 29. augusts: Alternatīvi scenāriji mākslā

Kamertonis	
9.30	Dokumentāla filma "Degošais ledus" 1h20
11.00	Simpozija atklāšana
Ievadrūna	
11.10	Kāpēc mums jāspēj iztēloties 2020. gadu? Par kultūras un mākslas lomu pārmaiņu veicināšanā
	Gijs Gipens , "Kaa" teātra Briselē mākslinieciskais vadītājs, Eiropas sadarbības platformas "IMAGINE 2020" galvenais koordinators
Piemēri praksē	
11.40	Kur aizveda Mārupīte? Par radošās komandas pieredzi, veidojot izrādī-pārgājieni "Mārupīte" "Dirty Deal Teatro"
	Jānis Balodis , dramaturgs
11.55	Ekoloģisks trilleris "Sarasvati smiltis": par izrādes ceļojumu un skatītāju reakciju
	Hanna Kirjavainena , somu režisore
12:10	Klimats ir kultūra. Par "Cape Farewell" ekspedīcijām uz Arktiku un saiknes veidošanu starp mākslu un vides un klimata zinātni
	Nina Horstmana , britu mākslas un klimata pārmaiņu organizācijas "Cape Farewell" programmu menedžere
12:30	Ilgtspējīga prakse – no ēkas līdz skatītājam. Par kultūras iestādes kompleksu pieeju, veidojot videi draudzīgu un ilgtspējīgu organizāciju
	Kristofers Kraimss , kultūras un mākslas centra "Domaine d'O" Monpeljē vadītājs
12:50	Par festivālu "Two Degrees" un citām Londonas mākslinieku aktīvisma iniciatīvām
	Džudita Naita , Londonas "Artsadmin" programmu vadītāja
13.10	Kafijas un tējas pauze
13.30	Pārrunu grupas . Tēma – mākslas aktīvisma iespējas klimata pārmaiņu, resursu izsīkšanas un ilgtspējīga dzīvesveida jautājumu aktualizēšanā
	Pārrunu grupas moderē "IMAGINE 2020" pārstāvji
14.10	Pārrunu grupu prezentācijas

Ceturtdiena, 30. augusts: Alternatīvi scenāriji ekoloģijā

Kamertonis	
10.00	Īsfilmas "Kā no zila gaisa" 4'16 "Einšteins un medus bite" 3'47 "Gribas koalīcija" 15' Video intervija ar filmas veidotājiem
	Autori <i>Ackroyd & Harvey</i> Autore Lusija Keša Autors Tims Rainers , režisors Saimons Robsons
11.00	Mākslinieka atbilde – radoša reakcija uz simpozija iepriekšējās dienas norisi
	Tuija Kokonena un Jānis Balodis

Mākslinieciski zinātniskais simpozijš "Klimata maiņa" ir starptautisks jaunu zināšanu apmaiņas un diskusiju forums, kura uzmanības centrā – alternatīvi scenāriji mākslā, ekoloģijā un ekonomikā.

Ir diezgan skaidrs, ka patlaban dominējošā pasaules kārtība, kas balstās cerībās uz nepārtrauktu ekonomisko izaugsmi, neņemot vērā klimata izmaiņu un dabas resursu un bioloģiskās daudzveidības neatgriezeniskas izsīkšanas ietekmi uz mūsu planētas nākotni, ir sevi izsmēlusi. Kas mums būtu jā dara, kā jāmaina savs pasaules redzējums, attieksme un ieradumi, lai spēkā stātos alternatīvi scenāriji? Un vai tādi maz iespējami?

Simpozijš pulcē māksliniekus, vides zinātniekus, ekonomikas, politikas un citu jomu ekspertus, lai dalītos zināšanās un pieredzē gan par alternatīviem nākotnes scenārijiem, gan par to, ka katram no mums iespējams īstenot kādu no šiem scenārijiem – šeit un tagad.

Simpozijš "Klimata maiņa" ir viena no LJTI aktivitātēm EK programmas "Kultūra" atbalstītā projektā "IMAGINE 2020: Māksla un klimata pārmaiņas", kura mērķis ir tuvināt māksliniekus, vides zinātniekus, un citu saistītu jomu ekspertus, lai kopīgi padziļinātu izpratni par būtiskiem planētas nākotni ietekmējošiem procesiem un meklētu veidus, kā informēt, uzrunāt un ieinteresēt sabiedrību šo jautājumu risināšanā.

The Symposium "Change the Climate" is the international forum focusing on alternative scenarios in art, ecology and economy. It gathers artists, producers, environmental scientists and experts in economics, politics and related areas with an aim to discuss and to exchange the new knowledge about alternative ways to more sustainable life on our planet. It is obvious that current state of things, based on the idea of a continuous economic growth, ignoring the threats of the climate change, peak oil, decreasing of biodiversity and alike, has exhausted itself. What is our role in changing the perspective and encouraging alternative scenarios to come into force? Are they possible at all?

The Symposium will show many examples of how we can start to carry out alternative scenarios here and now.

The Symposium "Change the Climate" is one of the activities of NTIL in the framework of the European project "IMAGINE 2020: Art and Climate Change" supported by the Programme "Culture" of the European Commission. "IMAGINE 2020" Network involves 11 European performing arts organisations from 9 countries with an aim to increase awareness about the causes and effects of the climate change among the artistic community and the general public and to provoke the change within the cultural sector and beyond.

Ievadrūna

11.15	Cilvēka ietekme uz klimatu un vidi: domāšanas un paradumu maiņa	Jānis Brizga , vides zinātnieks, biedrības "Zaļā brīvība" aktīvis
Piemēri praksē		
11.45	Sociālā kampaņa "Latvija – zaļākā valsts pasaulē" – reakcijas un secinājumi	Madara Peipiņa , biedrības "homo ecos:" klimata programmas vadītāja
12.05	Radošuma ilgtspēja. Vides ilgtspēja kā būtisks teātra un radošo industriju biznesa, mākslas un ētikas aspekts	Šolē Džonstona , britu organizācijas "Julies' Bicycle" teātra programmas vadītāja
12.25	"Camphill" kustība un "Rožkalnu" piemērs	Vilnis Neimanis , "Camphill" ekociemata "Rožkalni" dibinātājs
12.45	Neklātienes saruna par pozitīvas domāšanas, iztēles un mākslas nozīmi ceļā uz ilgtspējīgu nākotni. "Emergence Summit"	Lusija Nīla , mākslas producete un kopienu aktiviste, Londona
13.10	Kafijas un tējas pauze	
13.30	Pārrunu grupas . Tēma – starpnozaru sadarbības stratēģijas un taktikas ilgtspējīga dzīvesveida popularizēšanai	
14.10	Pārrunu grupu prezentācijas	

Piektdiena, 31. oktobris: Alternatīvi scenāriji ekonomikā

Kamertonis	
9.30	Dokumentāla filma "Čūskas deja" 1h20
	Autori Manu Rišs un Patriks Marnhams
11.00	Mākslinieka atbilde – radoša reakcija uz simpozija iepriekšējās dienas norisi
	Amunds Šjēlie Svēns un Jānis Balodis
Priekšlasījumi	
11.15	Zaļa un taisnīga ekonomika – utopija vai vienīgā izeja?
	Silvija Loreka , SERI, Ilgtspējīgas Eiropas izpētes institūts Vācijā
11.45	Četri ilgtspējīga dzīvesveida nākotnes scenāriji – "SPREAD Sustainable Lifestyles 2050"
	Marija Ritola , ideju inkubatora "DEMOS Helsinki" pētniece
12.15	Strādā mazāk – glāb pasauli!
	Kristers Sanne , zviedru ekonomikas pētnieks
12.45	Vispārpieņemtie uzskati, apokalipse un cilvēku izdzīvošana
	Ivars Brīvers , Dr. oec., Latvijas Ekonomistu asociācijas valdes priekšsēdētājs
13.15	Kafijas un tējas pauze
13.30	Noslēguma paneldiskusija

Degošais ledus / Burning Ice

29/08 9.30 30/08 21.00 1h20

Režisors Pīters Gilberts
Director Peter Gilbert

Māksla no Arktikas

Art from the Arctic

29/08 21.00 1h

Režisors Deivids Hinton
Director David Hinton

“Degošais ledus” (2010) un “Māksla no Arktikas” (2005) ir britu mākslas un klimata pārmaiņu organizācijas “Cape Farewell” producētas dokumentālās filmas par mākslinieku un klimata pētnieku ekspedīcijām uz Arktikas ledājiem.

“Burning Ice” (2010) and “Art from the Arctic” (2005) are documentaries about several expeditions of artists and climate scientists to Arctic produced by British arts and climate change organisation “Cape Farewell”.

SIMPOZIJA FILMU PROGRAMMA / SIMPOSIUM FILM PROGRAMME

Simpozija dienās Tabakas fabrikā ar laipnu autoru un producentu atļauju tiks demonstrētas vairākas dokumentālās un īsfilmas, kurās tēlaini un emocionāli runāts par simpozijā skartajām tēmām. Filmas ir angļu valodā, ieeja brīva.

During the Symposium days with a kind permission of authors and producers we offer a programme of documentaries and short films. The films are in English, free entrance.

PROGRAMME

Wednesday, August 29: Alternative Scenarios in Art

Tune of the day		
9.30	Documentary “Burning Ice” 1h20	Director Peter Gilbert
11.00	Opening of the Symposium	Curator Zane Kreicberga
Keynote speech		
11.10	Why do we need to IMAGINE 2020? About the role of arts in transition	Guy Gypens , artistic director of the Kaai Theater in Brussels, leader of the European network “IMAGINE 2020: Art and Climate Change”
Case studies		
11.40	Where did the river Mārupīte lead us? About the experience of the creative team devising the performance-walk “Mārupīte” at “Dirty Deal Teatro”	Jānis Balodis , playwright
11.55	Ecological thriller “Sands of Sarasvati”: about the touring of the performance and the reaction of audiences	Hanna Kirjavainen , Finnish theatre director
12:10	Climate is Culture. About the “Cape Farewell” expeditions to Arctic and the linking of arts and climate science	Nina Horstmann , programme manager of the British art and climate change organisation “Cape Farewell”
12:30	Sustainable practice – from the building to the audience. About the complex approach maintaining sustainable and green cultural institution	Christopher Crimes , director of the “Domaine d’O” in Montpellier
12:50	About the “Artsadmin” engagement with climate issues, festival “Two Degrees” and British artists' activism	Judith Knight , programme director of “Artsadmin” in London
13.10	Tea and coffee break	
13.30	Discussion groups. Focus – possibilities of artistic activism – how to draw the attention of a wider society to the climate change, peak oil, sustainability issues	Moderated by “IMAGINE 2020” members
14.10	Presentations of the discussion groups	

Thursday, August 30: Alternative Scenarios in Ecology

Tune of the day		
10.00	Short films “Out of the Blue” 4'16 “Einstein and the Honey Bee” 3'47 “Coalition of the Willing” 15' Video interview with the filmmakers	Authors Ackroyd & Harvey Author Lucy Cash Author Tim Rayner , director Simon Robson
11.00	Artist's response – artistic recycling of the previous day of the Symposium	Tuija Kokkonen and Jānis Balodis

Īsfilmas / SHORT FILMS

30/08 10.00 1h

Kā no zila gaisa Out of the Blue

Autori / Authors **Ackroyd & Harvey**

Einšteins un medus bite Einstein and the Honey Bee

Autore **Lusija Keša** / Author **Lucy Cash**

Gribas koalīcija Coalition of the Willing

Autors **Tims Rainers** / Author **Tim Rayner**

Režisors **Saimons Robsons**

Director **Simon Robson**

Pirmās divas īsfilmas ir daļa no britu mākslinieku īsfilmu sērijas “Kas uz Zemes?”, kurā asprātīgā un paradoksālā veidā tiek aplūkots klimata pārmaiņu un mūsdienu cilvēka dzīvesveida izraisītā ietekme uz mums un mūsu planētu. “Gribas koalīcija” ir animācijas filma par atvērtā koda pieeju cīņai ar globālo sasilšanu.

The first two films are part of a series of short films “What on Earth?” made by British artists looking at some of the pressures on our planet, issues we face

now and futures we might see caused by climate change and the way we live today. “Coalition of the Willing” is a short animated film about an open source approach to the war on global warming.

Čūskas deja / Snake Dance

31/08 9.30/21.00 1h20

Autori **Manu Rišs** un **Patriks Marnhams**

Authors **Manu Riche** and **Patrick Marnham**

Vizuāli poētiska un pētnieciska filma par atombumbas izgudrošanu un tās neparedzētajām sekām mūsdienu pasaulē.

Visually poetic and historically insightful, “Snake Dance” explores the atomic legacy and the indelible stamp it has left on the world.

Keynote speech

11.15	Human impact on the climate and environment: Change of thinking and habits	Jānis Brizga , environmental scientist, founder of the association “Zaļā brīvība” (Green Liberty)
-------	--	--

Case studies

11.45	Social campaign “Latvia – the greenest country in the world” – reactions and conclusions	Madara Peipiņa , director of the climate programme of the association “homo ecos.”
12.05	Sustaining Creativity. Making environmental sustainability intrinsic to the business, art and ethics of the music, theatre and creative industries	Sholeh Johnston , coordinator of the theatre programme at the British organisation “Julie's Bicycle”
12.25	Camphill movement and the example of the ecovillage “Rožkalni”	Vilnis Neimanis , founder of the Camphill ecovillage “Rožkalni”
12.45	Skype conversation about the importance of positive thinking and imagination ensuring the sustainable future and about the role of arts, “Emergence Summit”	Lucy Neal , freelance arts producer and community activist, London
13.10	Tea and coffee break	
13.30	Discussion groups. Focus – strategies and tactics of crossdisciplinary collaborations for promotion of sustainable lifestyle	
14.10	Presentations of the discussion groups	

Friday, August 31: Alternative Scenarios in Economy

Tune of the day

9.30	Documentary “Snake Dance” 1h20	Manu Riche and Patrick Marnham
11.00	Artist's response – artistic recycling of the previous day of the Symposium	Amund Sjølie Sveen and Jānis Balodis

Lectures

11.15	Green and fair economy – utopia or the only way out?	Sylvia Lorek , SERI, Sustainable Europe Research Institute Germany
11.45	Four future scenarios – SPREAD Sustainable Lifestyles 2050	Maria Ritola , DEMOS Helsinki
12.15	Work less – save the world!	Christer Sanne , researcher in economics, Sweden
12.45	Conventional wisdom, apocalypse and human survival	Ivars Brīvers , Dr. oec., head of Latvian Economics Association
13.15	Tea and coffee break	
13.30	Final panel discussion	

Autors	Nosaukums	Žanrs	Valoda	Ilgums	O, 28.08.	T, 29.08.	C, 30.08.	P, 31.08.	S, 01.09.	Ieeja
Keita Makintoša (Brisele)	DARBAGALDS**	izrāde- instalācija	bez teksta		17:00–21:00	17:00–21:00	17:00–21:00	17:00–21:00	17:00–21:00	2,1* (biļetes tikai pie ieejas)
Ketija Hainde (Bristole)	KLAVIERU MIGRĀCIJAS	instalācija	bez teksta		17:00–21:00	17:00–21:00	17:00–21:00	17:00–21:00	17:00–21:00	bezmaksas
Motus (Rimini)	ALEKSIS. GRIEĶU TRAGĒDIJA	teātris	itāļu val. ar tulkojumu latviski	1h10	19:00					10; 7*
Lorāns Bigo (Liona)	MAZAIS CIRKS	skaņas un objektu teātris	bez teksta	30min		17:00 20:00	17:00 20:00			5; 3*
Reinis Suhanovs, Jēkabs Nimanis, Jānis Znotiņš, Rūdolfs Bekiāns (Rīga)	4EST	teātris	latviešu val.	2h		18:00	18:00			5; 3*
Keita Makintoša (Brisele) & Tims Etčels / Forced Entertainment (Šefilda)	KAUT ARĪ MĒS TO NESASNIEDZĀM	teātris	angļu val. ar tulkojumu latviski	1h		20:00	20:00			7; 5*
Amunds Šjēlie Svēns (Oslo)	NORVĒĢU CEĻŠ	izrāde- lekcija	angļu val.	45min			20:00			5; 3*
Mīta Varlopa (Brisele)	PRIEKŠLIKUMS I: REANIMĀCIJA	teātris	bez teksta	45min			21:00	21:00		5; 3*
Amunds Šjēlie Svēns (Oslo)	BRĪVĪBAS SKAŅA	izrāde- lekcija	angļu val.	1h				20:00		5; 3*
Lisbete Gruveza (Antverpene)	KĻŪS SLIKTĀK, SLIKTĀK UN SLIKTĀK, MANS DRAUGS!	deja	bez teksta	50min				19:00	19:00	7; 5*
Ingri Midgarda Fiksdāla (Oslo), Viesturs Meikšāns (Rīga), Ludvigs Ūlbors (Malme)	CILPA	teātris	dažādi	2h				21:00	21:00	5; 3*
Elmārs Senkovs, Reinis Dzudzilo, Jurijs Djakonovs (Rīga)	MAKBETS. MONO	teātris	latviešu val.	2h					18:00	12; 10*
Mīta Varlopa (Brisele)	SPRINGVILLE	teātris	bez teksta	50min					20:00	10; 7*
Dažādi	KLIMATA MAIŅA: ALTERNATĪVI SCENĀRIJI MĀKSLĀ, EKOLOĢIJĀ, EKONOMIKĀ	simpozījs	angļu val.			9:30–14:30	10:00–14:30	9:30–14:30		bezmaksas
Deivids Hintons (Londona)	MĀKSLA NO ARKTIKAS	filma	angļu val.	1h		21:00				bezmaksas
Piters Gilberts (Čikāga)	DEGOŠAIS LEDUS	filma	angļu val.	1h20			21:00			bezmaksas
Manu Rišs / Patriks Marnhams (Brisele)	ČŪSKAS DEJA	filma	angļu val.	1h20				21:00		bezmaksas
umka.lv	Rotaļlietu animēšanas darbnīca***					11:00–15:00	11:00–15:00	11:00–15:00		bezmaksas
Izolde Cēsnece	Radošās kartogrāfijas darbnīca					14:00–19:00		14:00–19:00		bezmaksas
Kristīne Vītola un Ieva Grase	Plastmasas maisiņu figūru darbnīca***						11:00–15:00	11:00–15:00	11:00–15:00	bezmaksas
Kristīne Ratniece un Ivars Šmits / homo ecos:	Animācijas filmu darbnīca						15:00–18:00		15:00–18:00	bezmaksas
Līgatnes papīra speciālisti	Papīra pārstrādes darbnīca								15:00–18:00	bezmaksas
Festivāla klubs kopā ar kafē "Piens" atvērts no 13:00					dj Silvia Calderoni	dj Cita mūzika	dj X	dj no kafē "Piens"	dj Voetvolk Soundsystem / Recycled Orchestra	bezmaksas

* Biļešu cena skolēniem, studentiem, pensionāriem

** Ieeja pa vienam ik pēc 15–20 minūtēm

*** Lūdzam pieteikties iepriekš pa e-pastu sandra@theatre.lv

Visi festivāla pasākumi notiek
Tabakas fabrikā Miera ielā 58, izņemot izrādi
"Makbets. Mono", kas notiek Andrejsalā
(pulcēšanās plkst. 18:00 Strēlnieku laukumā pretī
Okupācijas muzejam pie autobusa England)

Biļetes Biļešu Paradīzē
(www.bilesuparadize.lv), festivāla info centrā
no 28.08. un pirms izrādēm

Festivāla info centrs Tabakas fabrikā
no 28. augusta līdz 1. septembrim plkst. 11:00–21:00

Info: t. 67228477, 26167816, contact@theatre.lv

Riko Latvijas Jaunā teātra institūts
11. novembra krastmalā 35–201
www.theatre.lv

Festivāla komanda:

Rūdolfs Baltiņš, Elvis Bukovskis, Ģirts Bite,
Ieva Bleikša, Pēteris Brīniņš, Krista Burāne,
Izolde Cēsnece, Zane Estere Gruntmane,
Zane Kreicberga, Linda Krūmiņa, Oskars Krūmiņš,
Gundega Laiviņa, Sandra Lapkovska,
Evarts Melnalksnis, Dita Pence, Linda Pēterkopa,
Oskars Plataiskalns, Anda Skrējāne, Laura Stašāne,
Ainārs Trofimovs, Anna Vilnīte un brīvprātīgie palīgi

HA2012 avīzes teksti:

Gundega Laiviņa, Laura Stašāne, Zane Kreicberga
Makets: Dita Pence

©LJTI, 2012

